

Kirjoituksia pöydän äärestä

Absoluuttinen hyvä voidaan löytää ymmärryksen tasolla logiikan avulla

Absoluuttinen hyvä on olemassa ja Hänet voidaan löytää, vaikka ei olisi kirjoitettua tietoa Hänestä. Eihän Raamattu ole ollut aina olemassa vaan on syntynyt vähän kerrassaan absoluuttisen Hyvän ilmoituksen perusteella.

Myös muut uskonnot ja eri ideologioiden kannattajat tunnustavat tiettyjä Raamatun opetuksia hyviksi ja ne ovat sitä absoluuttista lakia, josta sanot, ettei sitä ole olemassakaan. Tällaisia yleismaailmallisia ja päteviä hyviä käskyjä ovat mm. kultainen sääntö ja rakkauden kaksoiskäsky, josta jumalatonkin voi ottaa toisen osan noudattaakseen: ihmisten välisiä suhteita koskevan osan.

Kultainen sääntö:

Tee lähimmäiselle sitä hyvää, mitä toivot hänen tekevän sinulle.

Rakkauden käsky:

Rakasta Jumalaa yli kaiken ja lähimmäistä niin kuin itseäsi.

Kun näitä käskyjä noudatetaan ilman korkeinta moraalista ohjeistusta, joudutaan umpikujaan. Onko esimerkiksi hyvän tekemistä se, että tarjoaa toiselle hashista ja opettaa häntä polttamaan pilveä? Vain onko se pahan tekemistä? Pitäisi pystyä määrittelemään tarkemmin se, mikä on hyvää ja mikä on paha, jotta noita ohjeita voitaisiin noudattaa "korkeimman moraalikäsitteen" mukaan.

Jotta niitä voitaisiin noudattaa korkeimman moraalikäsitteen mukaan, pitäisi kyetä päättämään se, mikä on korkein moraalikäsite? Uskon, että tämäkin on loogisesti pääteltävissä, vaikka Jumalaan ei uskoisi, sillä sehän on Jumalan korkein laki, mikä löytyy päättelyketjun pohjalta. (tai huipulta) Looginen päättelyketju johtaa siten aina absoluuttisen hyvän olemassaoloon ja sille on olemassa myös vastakohta: absoluuttinen paha, jolla täytyy olla alku, jos seuraa systemaattisesti loogista ajattelua. Daniel Nylundin kirja, "Ajankohtainen 3", kertoo näistä asioista sangen seikkaperäisesti.

Pääsääntö on se, että mikä ei turmele, tuhoa tai vahingoita (Jumalan luomaa) ihmisen elämää, on hyvää, täydellistä ja otollista. Joudumme heti kättelyssä hylkäämään sellaisen ajatuksen, että esimerkiksi luonnon hyväksi käyttäminen ravinnon lähteenä olisi ihmisen moraalin kannalta väärin, koska ihminen syö luonnosta saatavia tuotteita. Pitemmälle tässä pohdiskelumme alkuvaiheessa ei kannata mennä sen suhteen, onko hyvä syödä vain kasveja vai myös eläimiä.

Kun ajatellaan tuota hashiksen polttamisen esimerkkiä, niin pitäisi pystyä näkemään tekojen seuraukset tai tekemättä jättämisen seuraukset. Näin voidaan tehdä, vaikka joku ei kokeilisi hashiksen polttoa: sen vaikutukset tiedetään riittävän hyvin, jotta voidaan päätellä, onko se ihmisen elämää tuhoavaa vai suojelevaa sekä ylläpitävää tekemistä. Vastaus on, että hashis tuhoaa ja turmelee ihmisen elämää. Pelkkä savun sisältämä myrky tuhoaa hänen ruumistaan. Sen aiheuttama huumaava olotila ei ole terveellistä ihmiselle ja liiallisesti nautittuna voi jopa tappaa. Pilvessä oleva ei pysty kontrolloimaan itseään ja suojelemaan itseään vaarallisissa tilanteissa selväpäisen ihmisen tavoin. Pilvessä olo saa ihmisen käyttäytymään sopimattomasti ja aiheuttamaan vahinkoa itselleen sekä läheisilleen, mitä hän ei selvin päin tekisi. Tästä voimme päätellä, että hashiksen polttaminen tai sen suosittelu ja opettaminen muille on moraalisesti tuomittavaa pahan tekemistä, ei hyvän tekemistä. Sama pätee muihin huumeisiin sekä alkoholiin.

Tällä tavalla voidaan päätellä yksittäisistä asioista, ovatko ne hyviä vai pahoja absoluuttisen moraalikäsitteen mukaan. Sinun ei tarvitse uskoa Jumalaan tai hänen lakiinsa, mutta päädyt

loogisen ajatteluketjun seurauksena lopputulokseen, joka viittaa korkeimman moraalilain ja Jumalan olemassaoloon.

Raamattu ei ole Jumala

Minä en suhtaudu Raamattuun samalla tavalla kuin Jumalaan. Raamattu ja Jumala ovat kaksi eri asiaa. Raamattu on ihmisten kirjoittama kokoelma kirjoituksia, jossa he kertovat Jumalasta ja jonka kautta Jumala ilmoittaa itsensä ihmisille. Jumala puhuu Raamatussa suoraan mm. profetioissa, ilmestyksissä ja Poikansa kautta. Myös viisaukset, laulu-, (runo-) ja opetuskirjallisuus pitää sisällään jumalallista viisautta, johon Pyhä Henki on antanut aiheen ja sisällön. Raamatun historiallinen aineisto on myös riittävän luotettava ainakin minulle, vaikka siinä joitakin ristiriitaisuuksia ja epätarkkuuksia ilmenee, ihmisten tekemien virheiden vuoksi. (mm. Israelin ja Juudan kuninkaiden palvelusvuosien ajoitus) Näistä ei voi aina tietää, ovatko virheet alkuperäisiä vai syntyneet kopiointivaiheessa. Yhtään alkuperäistä käsikirjoitusta ei ole tallella, mutta lukuisat kopiot osoittavat sen, ettei merkittäviä muutoksia ole Raamatun pääilmoitukseen kopiointivaiheessa tullut. Pieniä virheitä tai poikkeamia yksityiskohdissa sen sijaan on havaittavissa. Ne eivät vaikuta kuitenkaan Raamatun arvoon Jumalan erityisenä ilmoituksena ihmiskunnalle, minkä kautta on löydettävissä pelastuksen tie, sanoma syntien sovituksista ja sen tuomasta lunastuksesta, rikkomusten anteeksisaamisesta ja iankaikkisesta elämästä meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen kautta.

Lue lisää Raamatusta Jumalan sanana kertovia opetuksiani: Etsi artikkelit sivulta

<http://www.kolumbus.fi/petteri.haipola/rttu.shtml>

- [Raamattu on Jumalan sanaa:](#)
- [Raamatun kirjoituksia:](#)
- [Puhdasta Jumalan sanaa](#) (erityisesti tämä sopii hyvin yhteen käsiteltävän aiheen kanssa)
- [Raamatun ilmoituksen monikerroksellisuus](#)
- [Raamatun ristiriidat 1](#)
- [Raamatun ristiriidat 2](#)
- [Raamatun syntytapa](#)
- [Tavallisen uskovaisen opettaja](#)

Raamatun tärkein ilmoitus

Kun löydät Raamatusta sanoman Jumalan Pojasta, joka on sovittanut syntimme ja nousut ylös kuolleista, olet löytänyt sieltä kaikkein tärkeimmän: sen, mitä Jumala on halunnut sinulle ilmoittaa. Jos kaiken lisäksi tunnet oman syntisyytesi ja sinun syntisi syyttävät sinua – syyllisyys painaa raskaasti sinua – niin sinä voit turvautua Kristuksen veren tuomaan sovitukseseen ja anoa anteeksiantoa Jumalalta, joka tahtoo pelastaa sinut. Jumala tahtoo antaa sinulle synnit anteeksi ja pelastaa sinut, sillä hän rakastaa sinua ja tahtoo sinun parastasi: sitä, mikä tuo sinulle rauhan ja tarkoituksen elämään, tulevaisuuden ja toivon.

Jumalan armolahja tuomion alaiselle ihmiselle on iankaikkinen elämä, jos se vain tuomitulle kelpaa. Ihminen on tuomittu, ellei ole uskonut Herran Jeesuksen nimeen ja syntien sovitukseseen, varsinkin, kun on kuullut siitä kerrottavan.

Jumalan rakkaus ihmistä kohtaan ilmenee siinä, että hän kärsi rangaistuksen ihmisen syntien puolesta Poikansa ruumiin kuoleman ja sielun kärsimyksen kautta. Ajattele, miten kauheaa on joutua väärin perustein syytetyksi ja tulla tuomituksi rikoksista, mihin ei ole syyllinen? Jeesus ei tehnyt koskaan syntiä eläessään ja kärsi silti synnin rangaistuksen, kuoleman, meidän puolestamme. Vanhurskas kärsi väärin puolesta, jotta me saisimme iankaikkisen elämän. Ellei viaton olisi kärsinyt syyllisten edestä, joutuisi Jumala rankaisemaan syyllisiä eli meitä.

Ymmärrät pian sen, että miksi Jumalan piti rangaista viatonta Poikaansa tai pikemmin antaa hänet rangaistavaksi meidän edestämme, jotta pelastuisimme. Miksi Jumala ei anna syntejä anteeksi "tuosta vaan" ilman, että viattoman piti kärsiä syyllisten puolesta? Jeesuksen ei olisi ollut pakko tulla maailmaan ja kärsiä – sitä en tarkoita – mutta hän tuli pelastamaan meidät ja kärsimään puolestamme, koska hän halusi tehdä niin, rakkaudesta meitä kohtaan.

Millainen Jumala on?

Ehkä sinua auttaa ensi alkuun Jumalan etsimisessä sen asian miettiminen, millainen Jumala on, jos hän on olemassa? Looginen ajatteluketju voi sinua auttaa ja johdattaa sinut Jumalan Pojan tykö, uhrikaritsan tykö, joka otti pois maailman synnin (eli sovitti sen).

Sinun tulee miettiä myös sitä, millainen olisi oikeudenmukainen ja oikeamielinen Jumala? Miten oikeudenmukainen ja oikeamielinen Jumala suhtautuisi väärämieliseen pahuuteen? (väärämielinen pahuus = synti) Pitäisikö Jumalan suvaita loputtomiin sitä, että ihmiset tekevät väärämielisiä ja pahoja tekoja? Pitäisikö Jumalan hyväksyä se, että ihminen vaeltaa väärämielisenä ja mieleltään turmeltuneena iankaikkisesti sekä aiheuttaa teoillaan kärsimystä itselleen ja läheisilleen, Jumalan luomille olennoille?

Jos ymmärrät sen, että synnin suvaitseminen iankaikkisesti ja sen salliminen iankaikkisesti on väärämielistä, niin ymmärrät myös sen, miksi Jumala ei suvaitse sitä iankaikkisesti vaan on suunnitellut pelastuksen niille, jotka eivät halua olla synnin orjia ja saatanan vallassa vaan tahtovat olla hyvän sekä totisen Jumalan puolella väärämielistä pahuutta ja valhetta vastaan. Jumala on myös valmistanut helvetin niille, jotka eivät halua olla hyvän, rakastavan ja totuudellisen Jumalan puolella vaan toimivat hänen vihollisinaan, häntä vastaan. Jumalalla on siis suunnitelma pahuuden poistamiseksi ja hyvän iankaikkiselle olemiselle. Eikö se ole juuri sitä, mitä toivotkin? (ainakin salaa, jos et julkisesti) Eikö se ole sitä, mitä jokainen absoluuttista hyvää ja pyhää rakastava ihminen haluaa sisimmässään? Eikö se ole rakkauden suurinta osoitusta luotuja kohtaan, että Jumala toteuttaa sen toiveen, mitä luoduilla on: iankaikkisen elämän autuaana ilman syntiä, kuolemaa ja kirousta?

Jumalaton vaatii Jumalalta synnin poistamista ja ikuista elämää. Jumala on tekevä juuri sen suunnitelmansa mukaan, joten miksi ihmeessä ihminen yhä vielä sotii vanhurskasta Jumalaa vastaan ja väittää tietävänsä asiat paremmin kuin hän, olevansa enemmän totuudesta kuin hän, olevansa armollisempi kuin hän, olevansa rakkaudellisempi kuin hän? Jos ihminen luulee olevansa kaikkea tuota, niin poistakoon synnin maailmasta, voittakoon kuoleman ja hävittäköön kirouksen, niin sitten uskon enemmän ihmiseen kuin Jumalaan! Mutta minä tiedän sen, etteivät ihmiset tai enkelit tai mikään luotu voi tehdä sitä, minkä Jumala on toteuttava ja osittain jo toteuttanut, joten minun valintani on ja pysyy loppuun saakka samana: Jeesus Kristus, Jumalan Poika ja hänen kauttaan Isä Jumala! Jos joku luulee, että hänellä on parempi suunnitelma synnin poistamiseen maailmasta ja ihmiskunnan ongelmien ratkaisemiseksi, niin minä en mahda sille mitään, mutta tiedän, etteivät hänen turhat ajatuksensa, tyhjät puheensa ja katteettomat lupauksensa ketään iankaikkiseen autuuteen johdata.

Jumalan kieltäminen on aina vihollisuutta Jumalaa vastaan vai mitä sanoisit sille, jos joku sanoisi, ettei sinua ole olemassa, sinun ajatuksillasi hyvästä ja pahasta ei ole mitään merkitystä eikä sinua itse asiassa saisi olla edes olemassa? Sinä olet kuitenkin vain kalpea varjo hyvästä, totuudellisesta ja rakkaudellisesta Jumalasta, jos sinua häneen voi edes millään tavalla verrata. Miten voisi pimeys olla jotakin verrattuna valoon? Miten voisi väärämielisyys olla jotakin verrattuna oikeamielisyyteen? Miten synti voisi olla jotakin verrattuna pyhyyteen, synnittömyyteen? Miten voisi rakkaudettomuus olla jotakin verrattuna rakkauteen?

Maailmassa vaikuttava epäoikeudenmukainen ja väärämielinen pahuus eli synti on jokaisen ihmisen selvästi havaittavissa. Ihmiset ovat etsineet kautta vuosituhansien ratkaisua pahuuden ongelman poistamiseksi, jopa iankaikkisen elämän löytämiseksi ja kuoleman voittamiseksi, mutta he eivät ole sitä keksineet tai löytäneet. Jotkut ovat turvautuneet epäjumaliin, toiset

ideologiaan, kolmannet itseensä, neljännet muihin ihmisiin, viidennet synnin nautintoihin ja kuudennet tähän elämään, mutta yhtä kaikki jokaisen on kuoltava ja kohdattava Luojansa viimeisellä tuomiolla ellei jo sitä ennen. Mitä aikoo pieni ihminen sanoa Jumalalle, joka on järjestänyt pakotien pois synnistä, maailman pahuudesta ja saatanan hallintavallasta? Pakotie pois maailmasta on löydettävissä tämän yhden ja ainutlaatuisen elämän aikana, kaikille, jotka uskovat Jumalan ilmoituksen ja todistuksen hänen Pojastaan, Jeesuksesta Kristuksesta. Koko Jumalan pelastussuunnitelma kulminoituu yhteen henkilöön ja persoonaan: Jumalan Poikaan, Jeesukseen, joka on Israelin luvattu Messias ja koko maailman Vapahtaja. Ellei Jeesus olisi antanut itseään uhrina ristille ja kuollut syntisten edestä, ei maailman pahuuden ongelmaa olisi poistettu ja ihmistä täytyisi kohdata rangaistus syntien tähden koko sen ankaruudessaan.

Et voi kieltää minkään logiikan mukaan pahuuden olemassaoloa maailmassa. Näet myös hyvyttä ja rakkautta ympärilläsi, jos et kävele huppu päässäsi ja laput silmilläsi. Jumalan alussa hyväksi luomasta maailmasta on vielä paljon hyvää todistusta jäljellä niin kuin myös ihmisestä, joka luotiin alun perin Jumalan kuvaksi, täydellisen synnittömäksi ja hyväksi sisällisen ihmisensä puolesta. Löydät vielä ihmisen laupeutta ja hyvyttä varsinkin kristityissä ihmisissä. He eivät maksa sinulle sinun syntiesi mukaan eivätkä paljasta sinulle sinun salaisuuttasi, joka saisi sinut huonoon huutoon muiden silmissä ja todistaisi sinut syylliseksi häpeällisiin synteihin.

Miten hyvä Jumala voi sallia kaiken pahuuden ja sen olemassaolon? Miten hyvä, oikeudenmukainen, totuudellinen, armollinen ja rakastava Jumala suhtautuisi pahan olemassaoloon, jos hän – Jumala – on olemassa?

Tässä kohden kristinuskolle vieraat ihmiset päättelevät, että Jumalan pitäisi tuhota synti välittömästi eikä sallia sitä missään muodossa. He tuomitsevat tällä ajatuksella itsensä tuhottaviksi, sillä syntiä on jokaisessa ihmisessä. Sitten he tuomitsevat sen, että he saavat olla vapaasti tahtovia, tuntevia ja ajattelevia olentoja, minkä puolesta he kuitenkin taistelevat sotiessaan Jumalaa vastaan. He sanovat, että mikäli Jumala olisi hyvä, pakottaisi hän kaikki luodut olennot olemaan hyviä ja estäisi heitä tekemästä syntiä. Toisin sanoen meidän pitäisi olla robotteja, jotka tekevät vain juuri sen, mitä suuri ohjelmoija käskee eikä mitään muuta. Ihminen ei ole kuitenkaan tietokone ja tietokoneohjelma, jota suuri ohjelmoija komentaa käskysarjoillaan. Ihmisellä on vapaa tahto niin kuin Luojallaankin. Vapaata tahtoa ja tietoa hyvän sekä pahan välillä seuraa myös automaattisesti moraalinen vastuu sen mukaan, miten valitsemme hyvän ja pahan välillä.

Luoja on päättänyt tehdä vain oikeudenmukaista hyvää eli vanhurskautta eikä lainkaan väärämielistä ja epäoikeudenmukaista pahaa: Hän pysyy siinä päätöksessään. Ihminen on luopunut siitä valinnasta ja valinnut tehdä oikeudenmukaisen hyvän lisäksi myös väärämielistä pahaa. Tästä syystä ihminen on joutunut tuomion alaiseksi, sillä eihän oikeamielinen ja oikeudenmukainen Jumala voi jättää väärämielistä pahaa rankaisematta? Miten Jumala voisi olla oikeamielinen ja oikeudenmukainen, jos sallisi väärämielisen pahan olemassaolon iankaikkisesti. (tai edes "lähes määrättömän pitkän ajan", jolloin pahuus on lisääntynyt moninkertaisesti. Paha ei ole vakio vaan se lisääntyy ja paha muuttuu yhä vain pahemmaksi, mitä kauemmin hän saa elää; maailma muuttuu pahemmaksi, mitä kauemmin paha saa olla tuhoutumatta maailmassa.)

Tässä kohden joudumme sen tosiasian eteen, että koska Jumala ei ole tuhonnut maailmaa ja meitä, niin hänen täytyy olla joko pahaa ikuisesti suvaitseva ja pahan salliva sadisti tai sitten hän on pitkämielinen ja kärsivällinen syntisiä ihmisiä kohtaan. Koska paha on vielä olemassa eikä sen toteamiseksi tarvitse tehdä muuta kuin katsoa peiliin ja kurkistaa oman sydämensä ajatuksiin, niin on selvää, ettei Jumala ole päättänyt tuhota pahaa silmänräpäyksessä ja äkkiäpäisesti heti sen pahan ilmestymisen jälkeen. Nyt meidän tulee löytää vastaus siihen, sallii Jumala pahan ikuisen olemassaolon ja hallinnan rakastamiensa ihmisten elämässä vai ei? Jumala rakastaa pahoja ja kiittämättömiä sekä on hyvä heitä kohtaan: hän antaa anteeksi ja muuttaa pahan ihmisen sydämen, niin että jumalattomasta syntisestä ihmisestä tulee Jumalaa rakastava ihminen, joka rakastaa myös lähimmäistään niin kuin itseään. Jumala ei

salli häntä rakastavan ihmisen olla pahan vallassa iankaikkisesti eikä hän myöskään tuhoa luomaansa ihmistä vaan antaa hänelle iankaikkisen elämän paikassa, jossa ei ole enää pahuutta, ei syntiä eikä kirousta tai kuolemaa synnin tähden. Jumalalla on suunnitelma myös pahuuden varalle, niitä ihmisiä ja enkeleitä varten, jotka eivät pitäneet kiinni asemastaan valon lapsina ja jotka kielsivät kaikkivaltiaan voiman sekä rakkauden heitä kohtaan, joka olisi voinut heidät pelastaa.

Jumala on kärsivällinen ja pitkämielinen syntisiä ihmisiä kohtaan eikä tahdo, että yksikään meistä hukkuu, vaan että kaikki muuttuvat mieleltään, pelastuvat ja tulevat tuntemaan totuuden. Jos Jumala ei olisi pitkämielinen vaan olisi äkkipikainen, ei hän olisi antanut ihmisen lisääntyä eikä olisi antanut kenellekään anteeksi vaan olisi tuhonnut ihmisen saman tien. Silloin ei olisi olemassa ihmisen kannalta mitään olemista tai kaunista ja hyvää, mitä Jumala kuitenkin tahtoo ihmisellä olevan.

Tämä maailma on luotu ihmistä varten, asuttavaksi. Ajattele, miten hyvä Jumala on, kun teki alussa ihmisen omaksi kuvakseen ja loi häntä varten kokonaisen maailman, jonka kruunuksi ja hallitsijaksi hän ihmisen asetti?! Miten ihminen on osoittanut kiitollisuuttaan Jumalaa kohtaan tämän hyvän teon johdosta? Sitä voisi jokainen ihminen sydämessään miettiä ja pohtia. Olemmeko sen arvoisia, että Jumala ottaisi meidät luokseen toisenlaiseen todellisuuteen ja olemassaoloon, Jumalan taivaaseen ja maahan, jossa ei ole enää syntiä, kirousta eikä kuolemaa, vaan jossa asuu vanhurskaus? Olemmeko kelvolliset maahan, jossa ei ole mitään saastaista, epäpyhää eikä ketään kauhistusten tekijää, ei yhtään syntistä? Miksi olemme rikkoneet Jumalan, Korkeimman, moraalilakia vastaan ja tehneet syntiä? Eihän siihen ole mitään syytä eikä mitään oikeutusta! Miksi olemme tuhonneet omaa ja muiden ihmisten elämää sekä vahingoittaneet Jumalan luomaa maailmaa?

Tässä kohden on syytä huomioida se, ettei Jumala ole käskenyt kenenkään ihmisen tehdä pahaa eikä hän ole ohjelmoinut meitä tekemään syntiä. Jumala loi ihmisen alun perin hyväksi eikä pakota pieniä lapsiakaan pahan tekoon vaan nämä valitsevat itse pahan tekemisen, kun varttuvat. Jes.7:14-16

Kun olet tehnyt itse syntiä, niin miten toivoisit sinua kohdeltavan? Haluatko, että sinua rangaistaan jokaisesta synnistä? Vai haluatko, että saisit joitakin syntejä anteeksi ja mahdollisuuden yrittää uudestaan, tällä kertaa ilman syntiä? Eikö pienille lapsillekin anneta tällaisia mahdollisuuksia heidän kasvatuksessaan? Miksi Jumala toimisi vähemmän oikeudenmukaisesti, jos hän toimii samalla tavalla? Jumala antaa ihmisille syntejä anteeksi ja ohjaa heitä elämään siten, etteivät häneen uskovat ihmiset tekisi niin paljon syntiä. Jumala ei pelkästään ohjaa ihmisiä synnitöntä elämäntapaa kohden vaan antaa jopa voiman, tahdon sekä viisauden elää mahdollisimman vähän syntiä tehden! Mitä pahaa tai vikaa Jumalassa siis on? Mitä hän tekee väärin? Missä kohden Jumala tekee syntiä ja on väärämielinen tuomari?

Jumala on pitkämielinen, kun kärsii syntisiä ihmisiä ja suvaitsee meitä eikä tuhoa meitä silmänräpäyksessä heti, kun olemme langenneet syntiin. Sitäkö jumalaton haluaa, että synti ja pahuus hävitettäisiin silmänräpäyksessä maailmasta? Jumala ei tahdo tuomita syntistä ja jumalatonta kadotukseen vaan tahtoo pelastaa hänet. Jumala on tehnyt oman osuutensa jumalattoman ja kadotukseen matkalla olevan ihmisen pelastamiseksi. Nyt hän kysyy ainoastaan tuomitun ihmisen tahtoa: haluaako tuomittu saada synnit anteeksi ja muuttua Jumalan voimasta ihmiseksi, joka ei halua tehdä enää syntiä vaan haluaa rakastaa lähimmäistä niin kuin itseään?

Jumala rakastaa jumalatonta ja syntistä ihmistä. Hänellä on osoittaa siitä todistus. Jumala osoittaa meitä kohtaan rakkauttaan siinä, että lähetti ainosyntyisen Poikansa kärsimään rangaistuksen meidän puolestamme. Jumala rakasti ensin meitä eikä kysynyt tahtoamme: "Haluammeko, että syntimme sovitetaan ja Jumalan Poika kärsii rangaistuksen synneistämme? Vai haluammeko, että kärsimme itse rangaistuksen omista synneistä ja joudumme ikuisen eron Jumalasta jumalattomuutemme tähden?"

Jumala auttaa uskovaista elämään ilman syntiä Jumalan tahdon mukaan. Mitä pahaa siinä on? Jumala antaa uskovaiselle synnit anteeksi eikä rankaise häntä kuoleman jälkeen synneistä, mistä on tehty parannus, eli ne on tunnustettu, niitä on pyydetty anteeksi, niitä on kaduttu ja ne on hyljätty Jumalan voimalla eli lakattu syntiä tekemästä. Mitä pahaa siinä on? Eikö tässä kaikessa kuvastu Jumalan oikeamielinen luonne, rakkaus, totuus ja armo, mitään unohtamatta? Jos huomaat tämän, niin näet, miten täydellinen Jumala on kokonansa, eikä hänessä ole mitään vääryyttä tai pimeyttä. Sen parempaa Jumalaa ei voi olla kuin mitä meillä on, sillä "hän on" – eikä häntä voida sanoin tyhjentävästi kuvata tai pysäyttää häntä, niin että voisimme vangita hänet ajatuksillamme. Jumala voi vangita meidät ja ajatuksemme, mutta me emme voi mitään hänelle, joka meitä rakastaa. Ainoa, mitä voimme tehdä, on joko rakastaa häntä takaisin sillä rakkaudella, jolla hän on rakastanut ensin meitä tai sitten voimme kieltää hänet ja sotia häntä vastaan, olla hänen vihollisiaan. Kumpaa sinä tahdot olla?

Tässä kaikessa tulee ilmi Jumalan jumalinen luonto kolmijalkaisen jakkaran esimerkin mukaan: armo, totuus ja rakkaus. Armossaan hän antaa anteeksi, totuudessa hän tuomitsee synnin ja rakkaudessaan vapauttaa ihmisen synnin aiheuttamasta tuomiosta sekä synnin orjuudesta vanhurskaaseen elämään mielen uudistumisen kautta. Kun ihmisen mieli uudistuu, niin hänestä muovautuu Jumalan kuva eli Jumalan kaltainen: armollinen, totuudellinen ja rakkaudellinen. Näin uskovaisesta ihmisestä alkaa näkyä Kristus ja hän antaa muille syntejä anteeksi. Uskovainen ei vaadi jokaista rikkomuksen tekijää tilille häntä vastaan tehdyistä synneistä. Hän suhtautuu kunnioittaen toista ihmistä kohtaan ja arvostaa hänen oikeuttaan elämään. Hän ei silti tingi totuudesta ja tuomiosta: jos jonkun ihmisen käytös on vaarallista muiden ihmisten elämälle, toimii hän sen edellyttämällä tavalla suojellen heikkoja pahoja ihmisiä vastaan.

On hyvä pohtia Jumalaa "kolmijalkaisena jakkarana" eli kokonaisuutena, joka muodostuu seuraavista osista: armo, totuus ja rakkaus. Jos jätät näistä elementeistä yhdenkin pois, niin sinulla ei ole enää edessäsi Jumala vaan väärennös siitä, mikä on Jumala. En tarkoita tällä sitä, että Jumalaa voi tyhjentävästi selittää millään verbaalisilla ilmauksilla, mutta nuo kolme laatusanaa ovat kiinteä osa Jumalaa ja niiden kaikkien täytyy sisältyä Jumalaan.

Raamattu: ainoa Jumalan ilmoitus?

Onko Raamattu sitten ainoa kirjakokoelma, josta löytyy Jumalan ilmoittama totuus ihmisen alkuperästä, synnistä, vanhurskaudesta ja tuomiosta? Kyllä se sitä on. On tietysti monia Raamattua selittäviä ja täydentäviä kirjoituksia, jotka auttavat lukijoita ymmärtämään paremmin Jumalan ilmoitusta. Niihin tulee suhtautua kuitenkin varauksella, koska jokainen selitys ja tulkinta on myös mahdollisesti väärä selitys ja tulkinta Raamatun kirjoittajien alkuperäisestä tarkoituksesta. Kun tulkitsemme varsinkin Jumalan suoraan puhumia profetioita ja näyttämiä ilmestyksiä, tulee olla erityisen varovainen, ettei väännä vinoon Jumalan ilmoitusta.

Jumala tietää, että olemme vajavaisia olentoja ymmärrykseltämme, emmekä voi kaikkea totuutta tietää. Hän suvaitsee ja antaa anteeksi vääriä tulkintoja sekä oppeja, jotka ovat hänen tahtonsa vastaisia. Valitettavasti kristikunta on hajaannuksessa näiden väärin opetusten vuoksi ja niiden nojalla harjoitetaan jopa syntiä sekä selitetään se oikeutetuksi tai Jumalan tahdoksi. Jumala on kuitenkin pitkämielinen ja kärsivällinen, niin että antaa anteeksi Jumalan kansan tahattomat synnit. Jos joku tekee tahallaan syntiä, niin hän paatuu ja lopulta kuolee synteihinsä sekä rikoksiin. Hänen nimensä pyyhittää pois elämän kirjasta eikä hän pääse Jeesuksen Kristuksen luokse. Älä sinä ole kuitenkaan heidän kaltaisensa vaan anna pelastaa itsesi ja riipu kiinni iankaikkisesta elämästä. Kun et jaksa sitä tehdä ja huomaat, että se on mahdotonta omin voimin, niin saat apua ja voimaa Jumalalta uskon kautta. Huomaat, että lopulta pelastus ei olekaan kiinni sinun omista ponnisteluistasi ja yrityksistä vaan Jumalan armollisuudesta. Jeesus rakastaa sinua ja pitää uskollisesti kiinni sinusta. Hän antaa syntejä anteeksi, nostaa langenneet ylös takaisin vanhurskaaseen elämään, tukee ja kantaa sekä pelastaa hamaan harmaantumiseemme asti, jos niin kauan saamme elää. Elämä Jumalan lapsena on monin verroin parempi ja mielekkäämpi vaihtoehto kuin Jumalan kieltäminen.

Muistutan sinua vielä siitä, etteivät minkään muun uskonnon kirjoitukset kerro meille syntien sovituksista, jonka Jeesus Kristus on tuonut maailmalle. Tästä syystä kristinusko on ainut oikea usko ja Jumala on vaikuttanut tämän uskon syntymisen sanansa kautta. Raamatun kirjoitukset ovat siten erehtymättömät ja ainut lähde ikuisen elämän saamiseksi. Paperiin kirjoitettu Jumalan sanan ilmoitus ei ole kuitenkaan välttämätön ja ainoa keino toisen ihmisen pelastamiseksi. Riittää, että Jumala lähettää jonkun uskovaisen ihmisen todistamaan Jeesuksesta, vaikka kirjoituksia ei kaikille kielille käännettynä ja saatavana olisikaan. Uskovaisen ihmisen sydän on iankaikkisen elämän lähde uskosta osattomille ihmisille. Sieltä kumpuavat elävän veden virrat, joka on Pyhä Henki sisimmässämme. Läheisemme saavat juoda siitä lähteestä ja tulla ravituiksi: he saavat siirtyä iankaikkiseen elämään, kun ottavat vastaan sen sanan, joka on sydämellemme Pyhän Hengen kautta heitä varten laskettu. Tämä on se sanoma, jonka olet kauttani lukenut ja jota voit yhä enemmän lukea sekä janota sitä.

Muista Jeesuksen sanat: Matt.5:6

Autuaita ovat ne, jotka isoavat ja janoavat vanhurskautta, sillä heidät ravitaan.

ph 28.03.2006

Julma, raaka ja epäoikeudenmukainen Jumala?

Kristityt eivät ole kovin rehellisiä, kun tuomitsevat ankarasti muslimien Allahin käskyn surmata uskosta hairautuneet ja syntiin langenneet perheenjäsenet ynnä vääräuskoiset sekä perustelevat tämän väitteen kautta kristittyjen Jumalan paremmaksi kuin Allah on. Kristittyjen Jumala on sama kuin Vanhan Testamentin Jahve, joka käski Mooseksen kautta tulleen lain mukaan surmata aviorikokseen ja epäjumalanpalvelukseen langenneet perheenjäsenet kivittämällä heidät kuoliaiksi. Myös viholliskansat tuli vihkiä tuhon omiksi ja surmata heidät miekan terällä, pieniä lapsia myöten. 5Moos.13:1-18; 22:22-24; 1Sam.15:1-3 Jahve ei ole siten yhtään ankarampi tuomioissaan kuin Allahkaan. On muistettava vielä se, että ikuinen kadotus on rangaistuksena kaikkein ankarin ja juuri sitä kristittyjen Vapahtaja Jeesus Kristus eniten opetti. Se, mistä pelastumme, kirkastaa Kristusta ja nostaa hänen tekonsa arvoa, kun antoi itsensä uhriksi syntiemme tähden, ettei meitä tuomittaisi kadotukseen, jos uskomme häneen.

Jumalan ankarat tuomiot synnistä tulee ymmärtää siten, että ne osoittavat myös synnin teon vakavuutta. Jumalattomat vähättelevät aina syntejä ja niiden vahingollisuutta: he pitävät syntiä itse asiassa hyvän tekemisenä, monta kertaa. Eivät he muuten syntiä tekisikään, elleivät sitä niin paljon rakastaisi ja pitäisi sitä hyvänä asiana. Synnistä saa lyhytaikaista nautintoa ja hyötyä, joten jumalaton luulee sen olevan lähde onnen saavuttamiseksi. Haureellinen ja avionrikkoja kokee sukupuolisen nautinnon huuman sekä täyttymyksen, halutakseen pian taas sitä samaa ja hieman edellistä rajummalla ja perversisemmällä tavalla. Periksi antaminen kieroutuneille himoille johtaa yhä pitemmälle menevään ruumiin turmelemiseen haureuden alueella. Kun omatunto paadutetaan ja kieltäydytään tuntemasta häpeää syntien tähden, joudutaan lopulta tilanteeseen, missä synnit tuodaan julki niin kuin Sodomassa ja Gomorrassa sekä kerskataan niillä. Sanotaan hyvää pahaksi ja pahaa hyväksi, vanhurskautta synniksi ja syntiä vanhurskaudeksi, oikeaa vääräksi ja väärää oikeaksi. Kun joku uskovainen uskaltaa vielä tuomita luonnottomat lihan synnit haureuden alueella kuten homoseksuaalisuuden ja muut perversiot, pidetään sitä suvaitsemattomana vääryytenä ja synnin tekemisenä. Jo on aikoihin eletty: voi aikoja, voi tapoja!

Varas saa taloudellista hyötyä, ellei jää kiinni rikoksistaan, anastaja hyötyy anastamisestaan. Talousrikolliset ovat taitavia lain porsaanreikien hyväksikäyttäjiä ja tahkovat itselleen rahaa vääryyksillään, petosta harjoittaen. Väkivallan tekijä saa tyydytyksen ja voimantunteen hakkaamalla muita: jotkut vahtimestarit ynnä kapakkatappelijat saavat kiksinsä tappeluista. Juoppo ei joisi, ellei pitäisi humalaa hyvänä asiana, pakotienä todellisuudesta tai nautintona, jota ilman ei voi elää. Huumausaineiden orjat ovat riippuvaisia omasta pakomatkastaan ja

valheeseen perustuvasta teeskennelystä hyvänolon tunteesta. Kaikki tämä perustuu valheeseen ja vahingoittaa ihmisen sisintä, hänen sieluaan. Kun sielu joutuu tuomittavaksi jumalattomuutensa tähden, aiheuttaa se ikuisen sielun palon Gehennan tulimeressä, joka on vertauskuva siitä kärsimyksestä, mikä seuraa jumalaton sydämen asennetta ja elämäntapaa. Synnissä ei ole todellisuudessa mitään puolusteltavaa tai hyvää, mutta jumalaton ja kiero mieli on mestari keksimään kaiken maailman perusteluita saadakseen hyväksyntänsä harjoittamalleen synnille. He eivät etsi hyväksyntää itselleen ihmisinä – sehän on pakko hyväksyä – vaan he etsivät hyväksyntää synnin turmelemalle mielelleen ja synnin tekemiselle. He eivät halua luopua synnistä, koska rakastavat sitä enemmän kuin Jumalaa. Jotkut tällaiset ovat tekeytyneet kristityiksi ja vaativat nyt kirkkoa siunaamaan heidän synnin tekemisensä ja hyväksymään sen Jumalan tahtona. Yksikään kristitty ei voi olla sellaisen kirkon tai seurakunnan jäsen, joka hyväksyy sellaisen synnin ja julkisen jumalanpilkan. Jokaisen luterilaisen on Jumalan käskystä erottava kirkosta heti, kun se alkaa siunata virallisesti homoliittoja, mieluummin jo sitä ennen. Te tulette muuten osalliseksi kirkon synteihin, sillä teidän kirkkonne on osa maailmanlaajuista porttoa, mitä ette vielä ehkä näe, mutta tulette sen varmasti näkemään, jos olette Jumalan lapsia. Jumalaton ei näitä ymmärrä, mutta te ymmärrätte, koska hengellinen silmänne ei ole sokea ja inhoatte syntiä niin kuin pitääkin.

Miten on suhtauduttava Vanhan Testamentin ajan Jumalan langettamiin tuomioihin Israelin viholliskansoja ja koko maailmaa kohtaan? Jumala käski Israelia vihkiä tuhon omaksi ja tappaa miekan terällä viholliskansat ja hukutti pahan maailman vedenpaisumuksella. Itse näen tämän asian hyvin selkeästi siten, että Jumalan täytyi puuttua maailman ja kansojen pahuuteen. Muuten maailmasta olisi tullut maan päällinen helvetti pahuuden ryöstäytyessä valloilleen, päästessä irti käsistä. Mikään ei enää pystynyt hillitsemään jumalattomia massoja niinä aikoina, kun Jumalan tuomio lankesi jumalattomien ylitse. Jumalan tuomiot olivat auttava kädenojennus niille, jotka eivät yhtyneet maailman pahaan menoon ja synnin harjoittamiseen. Tuomiot olivat armolliset niitä kohtaan, jotka vihaavat syntiä ja tahtovat tehdä hyvää. Mitä pahaa siinä on, että Jumala pelastaa hyvät pahojen ilkeimmältä ja sorrolta, tyrannialta, terrorilta ja väkivallalta? Eivätkö ns. ”hyvät” jumalattomatkin vaadi sitä, että pahoja pitäisi rangaista, että hyvät saisivat elää rauhassa ja pelkäämättä? Entä miten käy silloin, kun ne ovat pahoja ja ilkeitä, jotka määrittelevät sen, mikä on hyvää ja mikä pahaa? Silloin hyvät eivät ole suojassa pahaa vastaan, koska esivalta on pahan vallassa ja vainoaa hyviä sekä antaa pahoille valtuudet sekä oikeuden harjoittaa kaikkea pahaa. Sen huonommin eivät asiat yhteiskunnassa voisi olla ja sellaisen menon päälle lankeaa Jumalan oikeudenmukainen tuomio, niin että Herra lopettaa jumalattomien reuhaamisen ja pahan tekemisen. Jumala on tässäkin suhteessa täysin oikeamielinen ja armollinen, rakastava Jumala niitä kohtaan, jotka tahtovat hyvää tehdä ja vaeltaa hänen tahtonsa mukaan. Jumalaton maailma ei tahdo noudattaa Jumalan sanaa vaan vaatii vapautta synnin tekemiselle ja sen laillistamista. Sekö olisi hyvä asia, jota Jumalan pitäisi loputtomiin suvaita?

Israelin kansan kohdalla on huomioitava se, että Israel on Jumalan omaisuuskansa, jonka Jumala on valinnut kaikkien muiden kansojen joukosta kirkastamaan nimeään ja uskoi sille sanansa palvelijoidensa profeettojen kautta. Koko Israel ei ollut pelastuneiden joukossa vaan ainoastaan sen kansan hengelliset lapset, uskovaiset. Jumala kohteli rangaistuksillaan yhtä ankarasti oman kansansa jäseniä kuin pakanoita. Hän oli tässä suhteessa tasapuolinen eikä katsonut kansansa etua muiden kustannuksella, kohtelemalla muita vähemmän oikeamielisesti. Uudessa Testamentissa on itse asiassa kohta, missä sanotaan Jumalan tuomion alkavan Jumalan huoneesta, mikä tarkoittaa seurakuntaa. 1Piet.4:17; 2Piet.3:11-18 Jumala vaatii uskoviilta suurempaa vastuuta, koska me olemme kuulleet Jumalan sanan ja tiedämme hänen tahtonsa kirjoitettuna Raamatussa. Luuk.12:40-48 Me saamme sitä kovemman tuomion, jos luovumme pois Herraa seuraamasta ja lankeamme jumalattomuuteen synnin peittämänä.

Ihminen kuvittelee, että hänellä on omistusoikeus tähän maailmaan. Raamatun mukaan Jumala on kuitenkin Hän, joka omistaa kaiken: maan, meren ja ilman sekä kaiken, mitä niissä on. Hänen ovat kulta ja hopeat sekä isien perintömaat. Hän saa jakaa maataan sen mukaan kuin tahtoo ja oikeaksi näkee. Hän ei harjoita silti mielivaltaa vaan toimii oikeuden mukaan.

Israelille tarkoitettu maa-alue on uskon isien Israelille hankkimaa lainmukaisin keinoin eikä ole väärin, että Herra antoi sen maan takaisin heidän jälkeläisilleen, lupauksensa mukaan. Arabeilla ja muilla Israelin maata asuttaneilla ei ole Jumalalta saatua oikeutta sitä maata kohtaan. Tästä johtuen Jumala on suhtautunut ankarasti niihin, jotka ovat kieltäneet Israelia oman maansa hallinnasta ja asuttamisesta. Jumala antaa maan kenelle tahtoo ja hänen päätöksensä asioista ovat hyviä, mihin alistuminen johtaisi rauhaan eikä sotaan.

Miten muuten tulisi suhtautua Vanhan Testamentin ankariin rangaistumääräyksiin ja vihalliskansojen surmaamiskäskyihin? Itse näkisin asiat vielä sillä tavalla, ettei uskollisena pysyneen tarvinnut pelätä kuolemanrangaistusta tai kuolemaa. Uskovainen on pelastunut joka tapauksessa, kävi hänen ruumiilleen miten tahansa.

Jahven määräämiä rangaistuksia on pidetty julmina ja raakoina. Pitää kuitenkin muistaa se, ettei ketään tarvitse rangaista, ellei hän tee syntiä. Tuomio on seurausta synnin tekemisestä, mikä on elämää tuhoava ja sielua turmeleva asia. Jahven määräämä kuolemanrangaistus on itse asiassa lievä tuomio verrattuna kadotukseen, mistä Jeesus puhui enemmän kuin kukaan muu Raamatussa.

Viholliskansojen vihkeminen tuhon omaksi on kieltämättä hankala kysymys, samoin kuin vedenpaisumus. Tässä kohden auttaa se, ettei kenellekään tapahdu vääryyttä kuoleman jälkeen eli Jumala tuomitsee jokaisen oikeamielisesti. Yksi varma syy Jumalan rangaistuksiin ja koston on ihmisten suuri pahuus. Noan aikana pahuus oli niin suuri, että ihmisten ajatukset olivat pelkästään pahat jo nuoruudesta asti. Sama tilanne vallitsi Sodoman ja Gomorran kaupungeissa, jotka Jumala tuhosi. Porton synnit ja maailman pahuus ulottuvat jälleen kerran taivaaseen asti meidän päivinämme. Ilm.17-18 Jumala rankaisee vääriä, jotta pahuus ei saisi ylittää sille määrättyä rajaansa. Kun synti saavuttaa määränsä – syntien mitta täyttyy - kohtaa Jumalan oikeudenmukainen tuomio maanpiiriä.

Jumalan rangaistukset merkitsevät todellisuudessa loppua pahantekemiselle ja ovat siten oikeamielisiä tuomioita. Olisi vääramielistä sallia pahan lisääntyä rajattomiin ilman, että Jumala puuttuu asioihin. Sitähän jumalatonkin Jumalalta vaatii: "Miksi Jumala sallii pahuuden?! Miksi Jumala ei poista vääramielistä pahuutta?! Miksi Jumala ei pakota ihmisiä lopettamaan pahantekoa?!" Kun Jumala sitten tekee sen, mitä jumalaton häneltä vaatii, alkaa jumalaton syyttää Jumalaa vääramieliseksi tuomariksi ja tyranniksi, hirmuhallitsijaksi. Jumalattoman mieli on kovin kiero, niin kuin huomaat.

Jumalaton tekee aina sitä, mikä on omasta mielestä oikein ja kun se on syntiä, mistä Jumala tuomitsee hänet, syyttää hän Jumalaa vääramieliseksi tuomariksi. Kun Jumala antaa syntejä anteeksi uskovaisille, sanoo jumalaton, että Jumala on vääramielinen, kun pelastaa vain syntisiä: hyvät ihmiset pitäisi pelastaa ja syntiset tuomita helvettiin. Kun Jumala sitten auttaa uskovaisia tekemään hyvää ja karttamaan pahaa, niin jumalaton huutaa, että uskovaiset pitää tuomita, koska ovat tekopyhiä ja syntiset täytyy pelastaa heidän sijastaan. Tekipä Jumala mitä tahansa, niin jumalaton on aina Jumalaa vastaan ja on itse omasta mielestään oikeassa, viisaampi, totuudellisempi, armollisempi ja rakkaudellisempi kuin Jumala.

Jumalaton ja ateisti väittää, että ihmisen sisällä oleva omatunto kertoo, mikä on hyvää ja mikä pahaa, mikä oikein ja mikä väärin. Hän sanoo, ettei siihen tarvita Raamatun kirjoituksia ja Jumalan käskyjä. Miten jumalaton sitten perustelee sen, että toisen omatunto sallii homouden, toisen pitää sitä inhottavana ja vastenmielisenä, syntinä; toisen omatunto sallii aviorikokset ja haureuden, pornografian harjoittamisen ja perversiot, mutta toisen omatunto pitää sitä kuvottavana irstailuna ja riettautena, syntinä, huorin tekemisenä; toisen omatunto sallii varastaa työnantajalta, mutta toisen omatunto pitää kaikkea varastamista syntinä, vaikka rikkaalta varastaisi ja antaisi ryöstösaaliin köyhille; toisen omatunto sallii juopottelun ja pitää kannin vetämistä hyvänä sekä rentouttavana asiana, toisen omatunto pitää sitä pelkästään pahana asiana, syntinä; toisen omatunto sallii pahoinpidellä muita ja jopa kerskata siitä, aina murhiin asti, mutta toisen omatunto pitää sitä syntinä, vääramielisenä pahan tekemisenä? Kuka tai mikä asetetaan ihmisten omientuntojen tuomariksi?

Vain kirjoitettu Jumalan sana on erehtymätön tuomari ja Jumalan kymmenen käskyä sekä rakkauden kaksoiskäsky mittari, minkä perusteella voidaan määritellä hyvä ja paha, oikea ja väärä, vanhurskaus ja synti. Jumalan säätämä ikuinen moraalilaki on kaiken muun yläpuolella ja ihmisten tuomari. Se osoittaa jokaisen maailman ihmisen syylliseksi syntiin, niin ettei kukaan voi puolustaa itseään Jumalan edessä ja kestää tuomiolla syyttömänä. Ilman syntien anteeksiantoa ja Jumalan lahjoittaman sovitusuhrin hyväksymistä ei voida pelastua viimeiseltä tuomiolta. Jumalan Pojan, Herran Jeesuksen Kristuksen, pyhän veren ja ruumiin uhrin kieltäminen synnit sovittavana Jumalan uhrilahjana tarkoittaa oikeudenmukaisesti tuomittavaksi joutumista Jumalan edessä. Silloin maa ja taivas pakenevat Jumalan kasvojen edestä eikä valituksen ääniä enää kuulla. Ilm.20:9-15 Nämäkin sanat ovat varmat, vakaat ja todet, sillä yksi ja sama Hyvä Paimen on ne meille antanut.

Vanhassa Testamentissa tuhon omaksi vihityt kansat olivat itsekkin aika raakoja kansoja. He palvoivat epäjumalia ja uhrasivat lapsiaan Molokille ynnä muille kauhistuksille. Jumala käytti näiden kansojen rangaistukseen välikappaleena Israelin kansaa. Tässä kohden on vain uskottava, että Jumalan tuomiot ovat vanhurskaita. Ei niitä kaikkia voi ihminen käsittää. Kiitän Jumalaa siitä, ettei hän ole pannut minua maailman ja ihmisten tuomariksi vaan hoitaa sen puolen asioista itse täysin suvereenisti ja virheettömästi.

Tuskinpa sinä pidät kovin suurena arvossa sellaisia kansoja, jotka ovat tehneet hirmutekoja, kuten natsi-Saksaa ja hutuja Rwandassa, jotka syyllistyivät kansanmurhiin? Eikö Jumala saisi puuttua sellaisten kansojen tekemisiin ja rangaista heitä heidän pahoista teoistaan? Entäpä ne hirmuhallitsijoiden vallassa olevat diktatuurit, joissa kansalaisilla ei ole mitään oikeusturvaa ja toisinajattelihoitoja sekä syyttömiä ihmisiä tapetaan suruttomasti? Eikö Jumala saisi puuttua heidän tekemisiinsä ja syöstä heitä vallasta, vapauttaa kansa orjuuden ikeestä? Etkö usko siihen, että on olemassa oikeudenmukaista pahan tekemistä, minkä avulla rangaistaan väärintekijöitä ja kartetaan suuremman pahan tekeminen? Onko poliisin lupa tappaa yksi terroristi, jos sen avulla estetään tuhansien sivullisten kuolema?

Kuolemanrangaistusta mietittäessä minut pistää miettimään se seikka, ettei Jumala tuominnut kaikkia kuolemansyntiin syyllistyneitä kuolemaan. Mm. Daavid sai anteeksi aviorikoksensa ja salajuonen, jonka kautta surmautti Uurian ja viattomia sotaurhoja hänen kanssaan. Jumalan tahto on siis antaa anteeksi ja pelastaa eikä tuomita. Jos joku katuu syntejään ja on valmis muuttamaan mielensä eli hylkäämään synnin, niin Jumala antaa synnit anteeksi häneen uskovalle ja auttaa sen jälkeen karttamaan syntiä sekä tekemään hyviä tekoja. Mitä väärää siinä voisi olla?

Jeesuksen opetuksen mukaan laissa on tärkeintä rakkaus, oikeus, laupeus ja uskollisuus. Ehkäpä ne kuolemanrangaistukset olivat eräällä tavalla huonoja käskyjä, joiden tarkoitus oli saada ihmiset etsimään armoa Jumalalta? Hes.20:20-25 Jeesus ainakin sovelsi lakia siten käytäntöön, että hän antoi anteeksi kuolemansynnin sekä varusti syntiä tehneen uudella voimalla, jottei syntiä tarvitse enää harjoittaa. Joh.8:11

Vanhan Testamentin kuvaukset Israelin kansan historiasta ovat esikuvallisia meille kristityille. En lähde silti väittämään sellaista, etteivätkö ne olisi tapahtuneet myös kirjaimellisesti. Jumala osoittaa kansansa kohtaaman tuomion kautta meille sen, miten ankarasti hän suhtautuu niihin, jotka hylkäävät hänen lakinsa ja vaeltavat uskottomina epäjumalanpalveluksessa. Jos ymmärtäisimme sen, miten paljon synti aiheuttaa kärsimystä ihmisten elämään ja miten se tuhoaa sisäisen ihmisen sekä saa aikaan eron Jumalasta, emme suhtautuisi niin kärkevästi arvostelleen Jumalan säätämiin rangaistuksiin. Edelleen on syytä muistaa se, ettei Jumala rankaise koskaan syyttömiä. Mitä lasten surmaamiseen tulee, niin heidänkin kohdallaan on lupa uskoa, että heidät tuomitaan oikein rajan toisella puolella.

Kuolema on vain ovi, jonka kautta käymme parempaan olotilaan, jos olemme Kristuksessa. En pidä kuolemaa lopullisena rangaistuksena tai vääryytenä, sillä se on seurausta ihmisen syntisyydestä eikä Jumalan määräämä epäoikeudenmukainen rangaistus. Jos olet pelastetussa

tilassa ja ymmärrät Jumalan hyvyyden itseäsi kohtaan, joka olet syntiesi tähden ansainnut kuoleman tuomion ja vielä pahempaa - tietoisien eron Jumalasta, joka rakastaa sinua - niin et syytä Jumalaa väärämieliseksi tuomariksi vaan kiität häntä siitä, ettei hän tuomitse sinua oikeuden mukaan kadotukseen. Se olisi oikeudenmukainen tuomio syntiä tehneelle jumalattomalle sielulle. Jumalan rakkaus on kuitenkin enemmän kuin oikeudenmukaisuus, minkä puolesta maailman moralistit huutavat, sillä Jeesus kuoli syyllisten ja syntisten edestä jättäen rankaisematta heidän rikoksensa.

Jos Jumala ei rakastaisi ihmisiä ja tahtois pelastaa heitä, ei hän olisi antanut Poikansa kärsiä ja kuolla syntiemme tähden Golgatan ristillä. Tämän asian ymmärtäminen on avain koko evankeliumin vastaanottamiseen. Koska Jumala rakastaa sinua, ei hän tahdo tuomita sinua syntiesi tähden, vaan sovitti syntisi Poikansa ruumiin ja veren uhrin kautta, jotta sinulla olisi rauha. Syntiä täytyy seurata rangaistus ja kuolema oli mahdollista voittaa ainoastaan kuoleman kautta, minkä Poika teki. Nämä ovat hengellisiä lainalaisuuksia, joista Jumala ei poikkeaa. Sovitus on välttämätön, jotta synnit voidaan antaa anteeksi syntiä tehneille. Synti johtaa oikeudenmukaisesti ja Jumalan säättämän käskyn mukaan ehdottomasti rangaistukseen, missä ei ole mitään väärämielistä. Olisi väärämielistä jättää tuomitsematta synti ja rakkaudetonta jättää ikuisiksi luotu ihminen syntiensä valtaan. Nyt Jumala kuitenkin osoittaa pitkämielisyyttään ja rakkauttaan, kun antoi Poikansa lunnaiksi sielujemme edestä, alttiiksi kuolemalle. Jos uskot Herraan Jeesukseen, niin sinä pelastut, eikä Jumala rankaise sinua kadotuksella syntiesi tähden.

Miksi Messias Jeesus syntyi juutalaisen kansan keskelle?

Messiaan täytyi syntyä johonkin kansaan. Jumala valitsi Israelin. Hänen valintaansa on turha käydä arvostelemaan. Jumala ei valinnut Israelia sen vuoksi, että se olisi lukuisampi kaikkia muita kansoja, sillä Israel on kaikkia muita kansoja vähälukuisampi. Herra valitsi Israelin, koska rakastaa sitä ja tahtoi pitää lupauksensa Aabrahamille, Iisakille ja Jaakobille. 5Moos.7:7-8 Jumalan valinta osoittaa Herran uskollisuuden luopiokansaa kohtaan. Israel on ollut kautta aikain uppiniskainen ja jääräpäinen kansa, niin että on vastustanut Pyhää Henkeä. Apt.7:51 Se on kääntynyt pois Jumalastaan ainaisessa luopumuksessa ja palvelut epäjumalia, harjoittanut syntiä. Jer.7 Jumala on ollut sille kansalle silti uskollinen. Hän ei ole hyljännyt kansaansa vaan odottaa yhä vielä kädet ojennettuina sen puoleen, että se ottaisi vastaan vapahtajansa. Room.10:21; 11:2,23-29

Jos olet Kristuksessa, niin ajattelepa Jumalan pitkämielisyyttä sinua kohtaan, joka olet syntiä tehnyt, vielä senkin jälkeen, kun olet uskoon tullut! Kun tämän asian tajuaa, niin ei ole kovin karkäs tuomitsemaan Jumalaa väärämieliseksi tuomariksi. Ellei Herra olisi pitkämielinen ja suuri armossa, ei mikään liha voisi pelastua hänen edessään.

Israelin kansasta on ollut olemassa aina pieni jäännös, joka on pysynyt uskollisena Herralle. Kansaa ovat neuvoneet ja ohjanneet Pyhän Hengen kautta tulleen Jumalan sanan avulla profeetat, jotka kansan luopiot ovat kivittäneet kuoliaaksi, toinen toisensa perään. Matt.23:34-35 Jumala tahtoo silti antaa kansalleen anteeksi ja pelastaa sen, mutta on kääntynyt myös pakanoiden puoleen ottaakseen sieltä nimelleen kansan, joka ahkeroitsee hyviä tekoja. Pakanoista ei ole tullut kuitenkaan uusi kansa Herralle vaan heidät on liitetty uskollisena pysyneen Israelin kansan runkoon, jonka oksiksi olemme uskon kautta tulleet. Room.11:13-23 Meitä kaikkia kannattaa Kristus Jeesus, joka on totinen viinipuu ja me hänen oksiaan. Joh.15:1-8; 5Moos.33:27; Jes.46:4 Emme pysyisi Kristuksessa, ellei hän kannattaisi meitä ja ruokkisi sanallaan sekä virvoittaisi Pyhällä Hengellä.

Eräs henkilö ihmetteli sitä, miksi Messiaan täytyi syntyä Israeliin, niskurikansan keskelle? Hän ymmärsi sen, että juutalaisilla oli Raamatun ilmoituksen mukaan tottelemattomuudesta huolimatta 100-prosenttisesti oikea usko, sillä se on Jumalan vaikuttamaa – edellyttäen, että Raamatun kirjoitukset ovat totta eivätkä valhetta, mitä hän ei kuitenkaan uskonut. Hän ihmetteli, miksi Messias ei syntynyt muuhun kansaan, missä olisi ollut väärä usko? Vastasin hänelle näin:

Olisiko ollut parempi, jos Messias olisi tullut 100-prosenttisesti vääreuskoisen kansan keskeltä? Eihän sellainen kuulu Jumalan pyhään luonteeseen, että hän olisi saattanut Poikansa jumalattomien profeettojen ennustusten mukaan maailmaan!

Lakiin pitäytyminen

Lakiin pitäytyminen ei ole väärin, kun lakia noudatetaan rakkauden käskyn mukaan. Lain päämäärä on rakkaus, ettei ihminen tekisi syntiä ja rikkoisi siten itseään, lähimmäistään ja Jumalaa vastaan, joka on luonut ihmisen ja maailman, kaiken, mitä maailmassa on. Ihminen ei kuitenkaan voinut omassa voimassaan toteuttaa lain vaatimuksia ja pelastua sitä kautta, koska laki vaatii täydellistä synnittömyyttä. Jumala osoitti rakkautensa meitä kohtaan siinä, että antoi Poikansa kuolla synnittömänä uhrina meidän edestämme. Tähän uhriin uskomisen ei vapauta meitä rikkomaan tietoisesti ja tahallaan lakia vastaan, millä tarkoitan kymmentä käskysanaa ja rakkauden kaksoiskäskyä, mihin muut käskyt perustuvat. Usko Kristukseen vapauttaa meidät rakastamaan Jumalaa ja lähimmäistä niin kuin itseämme, jolloin emme tee syntiä vaan vaellamme vanhurskaudessa.

Vanhan liiton aikana oli käytössä kuolemanrangaistukset ja ankarat sotalait, mutta uudessa liitossa ne eivät kuulu enää kristityille, jotka ovat pirstottuna eri kansojen, kansanheimojen, kielten ja sukukuntien sekaan. Mooseksen kautta tulleet siviililaki ja seremonialaki olivat annetut vain Kristukseen asti, jonka uhri teki vanhentuneeksi ja tarpeettomaksi eläinuhrijärjestelmän, vanhatestamentillisen pappisjärjestyksen ja temppelijumalanpalveluksen. Siviili- ja sotalaitkaan eivät suoraan velvoita kristittyjä, sillä me emme ole yksi kansa vaan olemme hajallaan eri kansojen joukossa.

Tuhannen vuoden rauhan valtakunta

Eräs uskostaan luopunut henkilö väitti, että tuhannen vuotta kestävässä valtakunnassa ei ole uskonnon vapautta vaan Jumala pakottaa kaikki kansat uskomaan häneen. Tämä väite tuntui minusta ensi alkuun paikkansapitävältä, mutta pysähdyin pian vastausta kirjoittaessani pohtimaan väitteen totuusarvoa uudemman kerran. Vanhassa Testamentissa mainitaan kyllä, että kaikki kansa tulee kumartaen rukoilemaan Jeesusta ja hän hallitsee rautaisella valtikalla maan piiriä, mutta eivät nämä kohdat yksistään riitä vakuuttamaan minua siitä, että Jumala pakottaisi kansat uskomaan häneen ja palvelemaan häntä. Uskomisen on tässä vaiheessa eräässä mielessä kyseenalaista, koska Herra on itse läsnä seurakuntansa keskellä ja hallitsee sen kanssa. Miten hallitseminen käytännössä tapahtuu – pilvien päältä taivaasta käsin vai maan päällä näkyväisenä hahmona – sitä en tiedä. Jotenkin tuntuu vain siltä, että uskon aikakausi lienee ohi tuossa vaiheessa, koska uskomisen on muuttunut näkemiseksi. Ne, jotka ovat lävistäneet Herran, saavat nähdä hänet, ja kansakunnat parkuvat kauhusta, kun näkevät Ihmisen Pojan tulevan pilvien päällä suurella voimalla ja kirkkaudessaan. Tarvitseeko tämän jälkeen enää uskoa vai kysytäänkö nyt enää pelkkää kuuliaisuutta näkyvälle ja lailliselle maailman hallitsijalle, Luojallemme, kuningasten Kuninkaalle ja herrojen Herralle?

Tuhannen vuoden ajanjaksosta on olemassa erittäin vähän opetusta netissä: en ole vielä yhtään sellaista löytänyt. (en ole tosin etsinytkään) Siitä ei yleensä puhuta paljoa seurakunnissa, koska uskovaiset eivät yksinkertaisesti ymmärrä, mitä Raamatussa siitä ajanjaksosta opetetaan. Opetusta aiheesta on Raamatussakin niukanlaisesti ja se vaikuttaa osin jopa ristiriitaiselta tai epäselvältä. Jesaja puhuu uudesta taivaasta ja uudesta maasta tarkoittaen sillä tuhannen vuoden valtakuntaa. Ilmestyskirjassa sama asia tarkoittaa tuhannen vuoden ajanjakson ja viimeisen tuomion jälkeistä ikuista taivasta ja maata, jossa vanhurskaus asuu. Jes.65:17-25; Ilm.21:1-7; 2Piet.3:13 Tässä kohden vaikuttaisi olevan selvä käsitteiden sekaannus eri kirjoittajilla. Mitään varmaa en tästä uskalla sen vuoksi sanoa.

On monia kysymyksiä, joihin ei ole saatu selkeitä vastauksia Jumalalta. Syntyykö seurakunnan ylösoiton ja tuhatvuotisen ajanjakson aikana lapsia, onko silloin vielä syntiä maan päällä ihmisissä, miten synti vaikuttaa, voiko ihminen vielä pelastua, julistetaanko evankeliumia, onko Kristus näkyväisenä maan päällä hallitsemassa pyhien kanssa pakanoita, onko Raamatussa mainittu uhrijumalanpalvelus ja juutalaisten juhlien viettäminen silloin kirjaimellista vanhatestamentillisen ajan uhreihin paluuta, jne.? Kysymykset ovat niin vaikeita, ettei niihin taida yksikään kristitty tietää tyhjentäviä vastauksia, mutta uskon Jumalan lisäävän ymmärrystämme myös tällä alueella. Tärkeintä on olla rehellinen ja tunnustaa Jumalalle, että kirjoitukset menevät tältä osin ja muuallakin paikoitellen reilusti yli ymmärryksen. Kaikkea ei tarvitse ymmärtää, kunhan vain sydämen asenne on oikea Jumalan silmissä.

Lainaan tähän vastaustani koskien tulevaa "poliisivaltiota", jossa Jumalan vastustajan mielestä ei ole enää uskonnon vapautta.

Viitannet tuhannen vuoden ajanjaksoon, mikä edeltää viimeistä tuomiota ja seuraa Kristuksen tulemusta? Ilm.20:1-8 Onko uskonvapaus silloin nollassa? Jos Jesajan kautta tullessiin profetioihin on uskomisen - miksi ei olisi? - niin ihmisillä on edelleen vapaus palvella muita jumalia kuin Kristusta Jeesusta. Silloin ihminen joutuu synnin takia kiroukseen ja kuolee vasta satavuotiaana. Näiden Jumalasta luopuneiden ruumiit ovat kaikkien nähtävissä. Onko tämä osoitus Jumalan raakuudesta vai pitkämielisyydestä? Ajattele sitä, että Jumala sietää ihmisen syntiä ja lihallisuutta sata vuotta, ennen kuin kuolema kohtaa rangaistuksena synnin tekijöitä! Jes.65:17-25; 66:16-24 Minusta se on osoitus rakkaudesta ja pitkämielisyydestä eikä raakuudesta.

Nyt kannattaisi miettiä sitä, onko se hyvä vai huono asia – vanhurskautta vai syntiä - että ihminen uskoo, mihin sattuu? Jos olisit Jumala ja kaiken Luoja, joka tahdot pelastaa syntiset ihmiset ja varjella heidät pahalta heidän vastaanhangottelustaan huolimatta, niin miten itse menettelisit? Olisitko sinä vanhurskaampi eli oikeamielisempi, rakkaudellisempi, totuudellisempi ja armollisempi kuin Jumala on?

Kristinuskon vastustajat puhuvat vapaan tahdon ja valinnan vapauden puolesta, mutta kun heille puhutaan siitä, miten Jumala kunnioittaa tätä heidän vapauttaan ja sallii ihmisen olla epäuskoinen, tehdä syntiä ja joutua kadotukseen, niin he vaativat Jumalalta pakkotoimia sen estämiseksi. Eikö tämä ole ristiriitaista?

Jumala ei pakota jumalattomia edes tuhannen vuoden rauhan valtakunnan aikana palvomaan itseään, mutta uskon, että pakanat tulevat vapaaehtoisesti ja sydämen halusta kumartamaan Jeesusta Jerusalemiin, saadakseen oppia häneltä. Ihmisen lihassa oleva synti ja itsekkyytensä tekevät silti tuhojaan johtaen sieluja kadotuksen tilaan, mutta ehkä joukossa on joku, joka vielä pelastuu?

Tuhannen vuoden valtakuntaan sijoittuvasta opetuksesta on kristityillä vain vähän ymmärrystä, enkä minä tee tässä asiassa poikkeusta. Ehkäpä Jumala sitä ymmärrystä vielä lisää? Pääasia on se, että uskoo Jumalan olevan täysin oikeamielinen tuomari ja pelastaja, jossa ei ole mitään pimeyttä eikä väärää.

Jumalattoman ihmisen mieli on pimeä ja täynnä vääryyttä, kun jättäisi rankaisematta syntiset murhamiehet ja pikkurikolliset. Kun Jumala sitten osoittaa rakkauttaan meitä syntisiä kohtaan antamalla syntejä anteeksi, niin sekään ei kelpaa jumalattomalle. Hän ei hyväksy sitä, että syntisiä pelastuu: vain hyvät ihmiset ansaitsevat taivaspaikan, jos taivas on olemassa. Kun sitten Jumala vaikuttaa Pyhän Hengen kautta pyhää ja vanhurskasta elämää synnistä vapaana niissä, jotka uskovat, se ei taaskaan kelpaa jumalattomalle. Hän sanoo silloin, ettei syntisiä ja jumalattomia saa tuomita kadotukseen vaan heille pitää antaa synnit anteeksi. Mikään ei siis kelpaa jumalattomalle, niin kuin huomaat. Hän

tekee itsestään aina oikeamielisemmän tuomarin kuin Jumalasta. Hän osoittaa - niin kuin Jumala sanoo - olevansa itse oikeassa ja tehdäkseen Jumalan väärämieliseksi, syylliseksi. Job,40:3 Jumalan armoa on se, että tämänkin kaltaisen vääryyden voi saada anteeksi uskon kautta Kristukseen Jeesukseen, Jumalan Poikaan.

Tuhannen vuoden Kristuksen hallituskauden ja rauhan valtakunnan aikana uskonnon vapaus on edelleen siinä muodossa olemassa, että Herrasta luopuminen on mahdollista. Kaikille on kuitenkin selvää se, kuka on Herra, sillä Kristus hallitsee silloin pyhien kanssa sen tuhannen vuotta. Onkin ihmeteltävää, etteivät jumalattomat "usko", vaikka näkevät Jeesuksen hallitusvallan elämässään. Tämä viimeistään paljastaa ihmisessä asuvan parantumattoman pahan eikä kukaan voi millään itseään puolustaa, kun Jumalan eteen tuomiolle käy. Jumala osoittaa syntiset ja epäpyhät syyllisiksi ilman virheitä tuomioissaan: tuomio on sittenkin oikeudenmukainen, minkä jokainen joutuu tunnustamaan. Jeesuksen kertomuksen rikas mies ei valittanut tuomiostaan, sillä hän tiesi, että se oli oikeudenmukainen. Luuk.16:19-31 Kadotuksessa ei auta valittaa väärästä tuomiosta ja epäoikeudenmukaisesta kohtelusta, koska jokainen tietää viimeistään silloin, että tuomio on oikeudenmukainen niille, jotka eivät ole uskoneet vaan ovat rakastaneet enemmän syntiä kuin vanhurskautta ja sitä syntiä myös elämässään palvelleet. Jumalan kieltäminen on yksi perustavista synneistä, mikä johtaa muihin synteihin, eikä sitä saa anteeksi, ellei nöyryy Jumalan edessä ja pyydä häneltä armoa tämän elämän aikana.

Jumala sitoo saatanan vankeuteen tuhanneksi vuodeksi ja jäljelle jääneet ihmiset palvelevat Jumalaa kumartaen häntä ja uhraten hänelle. Ilm.20:1-2; Jes.66:16-24; Sak.14:16-21 Jumalattomat ovat arvostelleet Jumalan sanan säädöksiä vanhatestamentilliseen uhrijumalanpalvelukseen ja muihin asioihin liittyen. He ovat samalla torjuneet Jumalan antaman uhrin heidän edestään, Jumalan Pojan, Kristuksen Jeesuksen. Jumala olisi tahtonut antaa heille anteeksi rikokset ja auttaa heitä hyvän tekemisessä sekä pahan karttamisessa. Onko nyt väärin se, että Kristuksen tulemisessa jäljelle jääneet pakanat palvelevat häntä? Entä sitten, jos uhraaminen on kirjaimellista eläinten uhraamista Herralle? Koska Jeesuksen Kristuksen uhri ei heille kelvannut tämän maailmanajan aikana, niin opetelkoon lepyttämään Jumalan vihaa syntien tähden uhraamalla eläimiä ja ruokaa niin kuin pakanat sekä juutalaiset ovat tehneet kautta vuosituhanten. Jospa he oppivat sitä kautta arvostamaan Jumalan antamaa uhria meidän hyväksemme, Kristusta Jeesusta? On nimittäin paljon vaivalloisempaa uhrata eläimiä ja ruokaa tarkkojen säädösten mukaan kuin uskoa siihen uhriin, minkä Jumala on meidän edestämme antanut! Huomaatko tästä, miten Jumala on tehnyt pelastavat valmistelut ja teon meidän edestämme eikä sovitetuksi tuleminen olekaan kiinni enää lain teoista vaan uskosta, jos vain uskot Jumalan antamaan uhriin meidän edestämme? Jumalan viisaus ja neuvot ovat ihmeteltävän viisaat niille, joille Jumala paljastaa salaisuuksiaan Hengessä.

Paaduttaminen ja pakkokeinot

Tällainen syytös esitettiin Herraa vastaan.

"Ja mitä tulee naapurikansojen tuhoamiseen, niin Herran kerrotaan paaduttaneen ne niin, ettei rauhaa vain tulisi, ja että nuo pahat heimot saataisiin varmasti hävitetyksi. (Joos.11:20) Miksei Herra tehnyt noita kansoja mieluummin suopeiksi ja rauhantahtoisiksi Israelia kohtaan?"

Vastasin:

”Huomaatko, että käyt tässä vaatimaan Jumalalta pakkotoimenpiteitä eli että Jumalan pitäisi väkipakolla orjuuttaa ja pakottaa nämä kansat hänen tahtoonsa ja hänen mielensä mukaiseen vaellukseen? Onko se sinusta rakkautta, että pakotetaan toista tekemään sellaista, mitä hän ei tahdo? Minusta se on diktatuuria ja raakuutta, hirmuvaltaa. Vaadit siis Jumalalta itse asiassa sitä, mistä häntä sitten toisaalla syytät. Eikö olekin nurinkurista?” 😊

Raamatussa on hyvin selkeä opetus paaduttamisesta ja paatumisesta. Ihminen paaduttaa itse oman sydämensä ja kovettaa sen, niin ettei välitä mitään Jumalasta ja hänen tahdostaan. Vasta tämän jälkeen Jumala paaduttaa sen, joka on ensin hyljännyt Herran. Näin syyllinen paatumiseen on ihminen itse eikä Jumala. Hebr.3:12-15; Jer.7:13,24

Kun Jumala paaduttaa jonkun sydämen, on se kuvausta siitä, että pelastuksen ovi on häneltä suljettu: sitä ei voi avata eikä sulkea kukaan muu kuin Herra itse. Kun katsot Raamatusta faaraan sydämen paatumista, niin huomaat, että faarao paadutti sydämensä ensin seitsemän kertaa. Vasta sitten Jumala paadutti hänet kolme kertaa, niin että faaraolla ei ollut enää tulemista Herran kasvojen eteen, koska oli paatunut ja hyljännyt Jumalan kutsun. 2Moos.3-12

Tunnustatko sinä olevasi paatunut? Vain harvat jumalattomat tunnustavat sellaista. Omasta mielestään he ovat hyviä ihmisiä, joiden omatunto toimii virheettömästi eivätkä he riko moraalisääntöjä vastaan. He elävät kuitenkin erossa Jumalasta ja tarkemmin katsottuna heidän elämänsä ei ole synnitöntä. Jokainen on rikkonut lain säädöksiä vastaan ja on vailla Jumalan kirkkautta. Täällä ei ole yhtään synnitöntä ihmistä, Jeesuksen ohella. Monet jumalattomat puolustavat syntiä ja harjoittavat sitä julkisesti, niin että vaativat hyväksyntää syntinsä harjoittamiselle. He vaativat vieläpä kirkon pappien siunauksen syntinsä päälle, ikään kuin he tekisivät vanhurskautta harjoittaessaan syntiä. Näin pitkälle voi paatunut ihminen mennä himojensa ja syntiensä orjana. Täydellinen pimeys sanoo valon pimeydeksi ja pimeyden valoksi, oikean vääräksi ja väärän oikeaksi, vanhurskauden synniksi ja synnin vanhurskaudeksi. Aivan niin: he syyttävät uskovaisia synnistä, kun eivät suvaitse homoseksuaalisuutta ja muita perversioita vaan tuomitsevat ne synniksi. Heidän mielestään on ihmisarvoa loukkaavaa ja rakkaudetonta nuhdella toisia synnistä, kun eivät ymmärrä, että synti vahingoittaa ihmistä ja turmelee hänen sielunsa sekä myös ruumiinsa. Sokea ei näe totuutta itsestään vaan luulee olevansa terve eikä tarvitse sen vuoksi parantajaa, joka voisi synnin vammasta sielun parantaa.

Herran kärsivä palvelija

Vanhan Testamentin kirjoituksissa ja Jesajan kirjassa kuvataan Israelia Herran palvelijana. Jes.41:8 Jumalan kieltäjä esitti väitteen, jonka mukaan Jesajan 53. luvussa puhutaan Israelista Herran kärsivänä palvelijana eikä Jeesuksesta. Tällainen väite on osoitus siitä, ettei ole edes yritetty ymmärtää Raamatun ilmoitusta Jeesuksesta vaan tehdään kaikki voitava sen eteen, että voitaisiin selittää Jeesuksesta kertovat profetiat pois Raamatusta.

Tässä on vastaukseni tähän asiaan.

On täysin varmaa, että Jeesus Kristus, Jumalan Poika, ilmoitti itsensä kärsivänä Herran palvelijana opetuslapsilleen kuolemansa jälkeen ja jopa ennen sitä. Jos sinä uskoisit Herran todistuksen itsestään, niin sinä et kyseenalaistaisi tällaisia päivänselviä asioita.

Sitten syytös Jumalaa vastaan:

”Kai nyt Luoja olisi tämän voinut selvemminkin sanoa, jos todella haluaisi kaikkien uskovien evankeliumiin.”

Ja vastaus:

”Mikä sinä olet sanomaan Jumalalle sitä, mikä todistus hänestä on riittävän selkeä ja mikä liian epäselvä? Jumala puhuu aivan varmasti sinullekin riittävän selkeästi, jotta voit ottaa kantaa mm. siihen yksinkertaiseen kysymykseen, onko Jeesus Kristus Jumalan Poika vai eikö ole?”

Kun muu ei auta, niin sitten Jumalan kieltäjä kääntyy jumalattomien juutalaisten Raamatun tulkintojen puoleen. Pitäisi kuulemma kysyä heiltä, miten Jesajan 53. luku tulisi ymmärtää, koska he osaavat hepreaa ja ovat Jumalan edeltä valitsema kansa.

Miksi kysyä jumalattomilta eikä Jumalalta ja Jumalaan uskovilta? Jumalattomia juutalaisia ei auttanut heidän luonnollinen syntyperänsä Israelin kansalaiseksi: he torjuivat Messiaansa samoin kuin sinä olet tehnyt. Miksi ihmeessä kysyt jumalattomilta neuvoja Jumalaan liittyvissä asioissa etkä uskovaisilta? Tai suoraan Jumalalta.

On täysin vierasta Raamatun opetukselle opettaa sitä, että Israelin kansa on kärsinyt rangaistuksen meidän puolestamme ja tullut liitoksi itselleen (Jes.42:6 alkutekstin mukaan "liitoksi kansalle") ja valoksi pakanoille. Miten ihmeessä syntisen kansan kärsimys voisi sovittaa synnit? Sitä paitsi Jesaja puhuu selvästi yhdestä miehestä eikä kansasta:

Jesaja:

52:13 Katso, minun palvelijani menestyy, hän on nouseva, kohoava ja sangen korkea oleva.

52:14 Niinkuin monet kauhistuivat häntä - **sillä niin runneltu, ei enää ihmisenkaltainen, oli hänen muotonsa, hänen hahmonsansa ei ollut ihmislusten hahmo -**

52:15 niin hän on saattava ihmetyksiin monet kansat, hänen tähtensä kuninkaat sulkevat suunsa. Sillä mitä heille ei ikinä ole kerrottu, sen he saavat nähdä, mitä he eivät ole kuulleet, sen he saavat havaita.

53:1 Kuka uskoo meidän saarnamme, kenelle Herran käsivarsi ilmoitetaan?

53:2 Hän kasvoi Herran edessä niinkuin vesa, niinkuin juuri kuivasta maasta. Ei ollut hänellä vartta eikä kauneutta; me näimme hänet, mutta ei ollut hänellä muotoa, johon me olisimme mielistyneet.

53:3 **Hän oli ylenkatsottu, ihmisten hylkäämä, kipujen mies ja sairauden tuttava, jota näkemästä kaikki kasvonsa peittivät, halveksittu, jota emme minäkään pitäneet.**

Rehellinen lukija huomaa kyllä sen, ettei Jumala opeta Raamatusta sovitusta syntisen kansan uhraamisen kautta vaan synnittömän Jumalan Pojan uhrin kautta. On myös mahdollista ilman uskoa lukea Raamatusta se, että Jeesus sanoi olevansa Jumalan Poika, jonka piti kärsiä ennustusten mukaan ristin puulla kuolema syntisten edestä. Tähän ei tarvita edes tulkintaa vaan sisälukutaitoa. Myönnätkö tämän asian? Jos et, niin olet päättänyt visusti olla ottamatta vastaan minkäänlaista todistusta Jeesuksesta, joka kumpuaa meille Raamatun sanasta. Silloin on myös turha keskustella asioista pitempään, jos et usko mitään Raamatun todistusta Jumalan Pojasta ja ristin tapahtumista.

Armo on lupalappu synnille?

Tämä on jo vanha väite kristikunnan historiassa. Jumalattomat sanovat, että hyvähän se on uskoa, kun saa tehdä mitä tahansa syntiä ja saa synnit anteeksi Kristukselta, joka on varsinainen syntien anteeksiantamisen automaatti. Väitetään, että kristityt jättävät tahallaan muutamia käskyjä noudattamatta, koska Kristus on kuitenkin kuollut heidän edestään ja kaiken saa anteeksi. Sanotaan, että muutamat lain käskyt voi jättää suosiolla sikseen ja rikkoa niitä vastaan, kun voi turvata Messiaaseen.

Tällaiset väitökset eivät tietystikään pidä paikkaansa. Jeesus ei anna uskovaisille syntejä anteeksi loputtomiin. Jos joku elää tahallaan synnissä, menettää hän Pyhän Hengen ja joutuu kadotukseen. Uskovaisia ei ole kutsuttu saastaisuuteen vaan pyhitykseen, mikä tarkoittaa

synnin hylkäämistä ja maailmasta erottautumista. 1Tess.4:1-12; Hebr.10:25-32; 12:14-17; Room.6:1-23

Paavali ei opeta lain rikkomista vaan lain noudattamista. Lailla tarkoitetaan tässä kohden kymmentä käskysanaa ja rakkauden käskyä. Kristus on vanhan liiton uhrien ja esikuvien täyttymys, joten siihen ei meidän tarvitse enää palata. Meille riittää se, että uskomme Jumalan antamaan kertakaikkiseen uhriin meidän edestämme, niin tulemme sovitetuiksi Isän kanssa ja pelastumme uskon kautta, kun perustamme toivomme sen varaan. Kol.1:21-23; 1Kor.15:1-11

ph 05.04.2006 – 17.04.2006